

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep betreft de aansprakelijkheid van de Commissie ingevolge artikel 272 VWEU, op grond van overeenkomst 216088, voor de uitvoering van het project Point Of Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON). Verzoekster voert meer in het bijzonder aan dat ofschoon zij aan haar contractuele verplichtingen heeft voldaan, de Commissie in strijd met de contractuele bepalingen, het beginsel van goede trouw, het verbod van rechtsmisbruik en het evenredigheidsbeginsel van ANKO terugbetaling van de uitgekeerde bedragen vordert op grond dat deze betrekking zouden hebben op kosten die niet voor vergoeding in aanmerking komen.

Verzoekster betoogt dan ook, in de eerste plaats, dat de Commissie zich baseert op ongegronde argumenten, die hoe dan ook niet zijn onderbouwd, voor haar standpunt dat nagenoeg alle uitgaven van ANKO kosten zijn die niet voor vergoeding in aanmerking komen en dat het aan ANKO voor het project POCEMON uitgekeerde bedrag moet worden teruggevorderd. In de tweede plaats betoogt verzoekster dat de Commissie, door 98,68 % van de bijdrage te weigeren op grond dat het hierbij niet gaat om uitgaven voor het project die voor vergoeding in aanmerking komen, het verbod van rechtsmisbruik en het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden.

Beroep ingesteld op 21 november 2014 — ANKO/Commissie

(Zaak T-771/14)

(2015/C 065/50)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: ANKO AE Antiprosopion, Emporeiou kai Viomichanias (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat het bedrag van 296 149,77 EUR dat de Commissie aan verzoekster heeft uitgekeerd voor het project DOC@HAND betrekking heeft op kosten die voor vergoeding in aanmerking komen, zodat verzoekster niet tot terugbetaling gehouden is, en
- de Commissie veroordelen in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep betreft de aansprakelijkheid van de Commissie ingevolge artikel 272 VWEU, op grond van overeenkomst 508015, voor de uitvoering van project DOC@ HAND. Verzoekster voert meer in het bijzonder aan dat ofschoon zij aan haar contractuele verplichtingen heeft voldaan, de Commissie in strijd met de contractuele bepalingen, het beginsel van goede trouw, het verbod van rechtsmisbruik en het evenredigheidsbeginsel van ANKO terugbetaling van de uitgekeerde bedragen vordert op grond dat deze betrekking zouden hebben op kosten die niet voor vergoeding in aanmerking komen.

Verzoekster betoogt dan ook, in de eerste plaats, dat de Commissie zich baseert op ongegronde argumenten, die hoe dan ook niet zijn onderbouwd, voor haar standpunt dat nagenoeg alle uitgaven van ANKO kosten zijn die niet voor vergoeding in aanmerking komen en dat het aan ANKO voor het project DOC@HAND uitgekeerde bedrag moet worden teruggevorderd. In de tweede plaats betoogt verzoekster dat de Commissie, door 99,59 % van de bijdrage te weigeren op grond dat het hierbij niet gaat om uitgaven voor het project die voor vergoeding in aanmerking komen, het verbod van rechtsmisbruik en het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden.

Beroep ingesteld op 28 november 2014 — Roemenië/Commissie

(Zaak T-784/14)

(2015/C 065/51)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Roemenië (vertegenwoordigers: R. Radu, R. Hațeganu en A. Buzoianu, gemachtigen)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie, vastgesteld bij brief BUDG/B3/MV D(2014) 3079038 van 19 september 2014, waarbij Roemenië wordt verzocht een brutobedrag van 14 883,79 EUR, dat overeenkomt met het verlies aan traditionele eigen middelen, ter beschikking van de begroting van de Unie te stellen;
- verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Onbevoegdheid van de Europese Commissie om het bestreden besluit vast te stellen
  - Het recht van de Europese Unie bevat geen bepalingen die de Commissie de bevoegdheid verlenen om een lidstaat te gelasten een geldsom te betalen die overeenkomt met het verlies aan eigen middelen voor de EU als gevolg van de kwijtschelding van douanerechten door een andere lidstaat, die verantwoordelijk is om die douanerechten vast te stellen, te innen en als traditionele eigen middelen aan de EU-begroting af te dragen.
2. Ontoereikende motivering van het bestreden besluit
  - Het bestreden besluit is in strijd met artikel 296 VWEU ontoereikend gemotiveerd. Het bevat niet de rechtsgrondslag waarop het is vastgesteld en die rechtsgrondslag kan ook niet worden vastgesteld aan de hand van andere gegevens van de brief van de Commissie. Voorts heeft de Commissie in het bestreden besluit niet de juridische redenering uiteengezet die zij heeft gevolgd om van Roemenië schadevergoeding te vorderen ter compensatie van het verlies aan eigen middelen voor de EU als gevolg van de door een andere lidstaat aangemelde kwijtschelding van een douaneschuld.
3. Indien het Hof zou oordelen dat de Commissie binnen de grenzen van de haar door de Verdragen toegekende bevoegdheden heeft gehandeld, schending door de Commissie van het beginsel van behoorlijk bestuur en het recht van verdediging van Roemenië
  - De Commissie is de zorgvuldigheidsplicht niet nagekomen en heeft het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden door na te laten alle relevante informatie waarover zij beschikte, aandachtig te onderzoeken of om andere noodzakelijke informatie te verzoeken vooraleer het bestreden besluit vast te stellen. De Commissie heeft niet aangetoond dat er een rechtstreeks causaal verband bestaat tussen de aan Roemenië verweten feiten en het verlies aan eigen middelen voor de EU. Voorts heeft de Commissie het van Roemenië gevorderde bedrag niet gerechtvaardigd onder verwijzing naar het bedrag aan douanerechten, dat overeenkomt met de waarde van de betrokken doorvoer, maar zij heeft zich uitsluitend op de door de Bondsrepubliek Duitsland kwijtgescholden waarde gebaseerd.
  - De aanpak van de Commissie was niet voorzienbaar en heeft Roemenië niet in de gelegenheid gesteld om zijn recht van verdediging uit te oefenen.
4. Schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel
  - De rechtsnormen op basis waarvan de Commissie de betalingsverplichting bij het bestreden besluit heeft vastgesteld, worden in dat besluit niet genoemd of gepreciseerd, en Roemenië kon de toepassing van die rechtsnormen niet voorzien. De Roemeense Staat kon vóór de ontvangst van de brief van de Commissie niet voorzien noch weten dat hij de Commissie het gevorderde geldbedrag ter beschikking moest stellen, dat overeenkomt met het verlies aan eigen middelen voor de EU. Voorts schond de Commissie het gewettigd vertrouwen van Roemenië dat het geen financiële verplichting had om de betrokken douaneschuld te betalen en derhalve geen verplichtingen jegens de EU-begroting had, door vier jaar na de gebeurtenissen en ondanks de door haar geformuleerde conclusies in de in die periode met de Roemeense autoriteiten gevoerde dialoog het bestreden besluit vast te stellen en Roemenië een betalingsverplichting op te leggen.